

38

KAMIL PROKEŠ

„JINAK NEŽ S LÁSKOU víno vyrábět nejde,“ vyznává se Kamil Prokeš, předseda sdružení Mladí vinaři. Víno je Kamilovým životním stylem stejně jako moravský folklór.

„Není snad dne, kdy bych s vínem nebyl v kontaktu, a nemám na mysli jen každodenní konzumaci. O víně velmi často přednáším, bavím se o něm s přáteli nebo s kolegy řeším enologické problémy, jež vznikly během výroby vína, a hledáme případnou nápravu,“ přiznává.

Kamil je úřadující nejlepší sommelier České i Slovenské republiky, trojnásobný mistr z Mezinárodního mistrovství v sabráži (držitel osmi českých a jednoho světového rekordu), lektor na Vinařské akademii ve Valticích, Národním vinařském centru a Institutu celoživotního vzdělávání Mendelovy univerzity, zasedá na národních i mezinárodních soutěžích za ČR, je členem Unie enologů ČR, zakladatelem Kvevri klubu a členem Komise expertů ministerstva zemědělství na SZPI pro hodnocení a zařídování vín.

VINAŘSKÁ KREV

Začátek vinařské historie rodiny Prokešových sahá do roku 1884, kdy Bartoloměj Stávek přišel z Čejkovic do Němčiček. Bartoloměj Stávek byl spolužákem Tomáše Garrigua Masaryka a po uvedení prezidenta do úřadu od něj dostal první jízdní kolo, což v Němčičkách vzbudilo velký ohlas a zájem. Bartoloměj Stávek, první němčičský cyklista, je současně zakladatelem rodové vinařské tradice, na niž dnes navazuje i Kamil Prokeš.

Neboť právě z rodu Stávků pochází jeho babička, která se v roce 1952 provdala za Rudolfa Prokeše, celý život pracovala v zemědělství (vinohradnictví) a v důchodu pomáhala Kamilovi s vinohradem ve Velkých Němčičích ve viniční trati Punty. Kamilův dědeček jezdil s koňmi ve vinařském družstvu Vinopa, jeho bratr František se nešťastnou náhodou utopil ve víně, když nesl pytel cukru a propadl se s ním do nakvášecí nádoby na červená vína.

Kromě vína – jak tichého, tak šumivého – je jeho láskou i folklór. Krojů má hned několik. Zde se chystá ke stylové sabráži ve svém vinohradu.

Kamil pomáhal ve vinici a ve sklepě svému otci od osmi let. Naplno se do vinařství ponořil v roce 1999 a o pět let později vysadil ve Velkých Němčicích svou první vinici s odrůdami Ryzlink vlašský, Tramín červený, Dornfelder, Zweigeltrebe a Rulandské modré.

Po střední škole vystudoval vinohradnictví a vinařství a poté pokračoval na zahradnické fakultě v Lednici v doktorském studiu, jež ukončil v roce 2016 obhajobou disertační práce na téma šumivých vín. Nyní na Ústavu vinohradnictví a vinařství zahradnické fakulty Mendelovy univerzity působí jako odborný asistent. S bratrem založili v roce 2007 společně vinařství, kde se věnoval enologii, a hlavně produkci šumivých vín klasickou technologií kvašením v láhvi, před třemi lety ale vinařství bratrovi přenechal a založil své vlastní s důrazem na minimální enologické zásahy, vysokou kvalitu, a především na zachování terroir vyrobených vín.

Že mají Prokešovi víno doslova v krvi, dokazují i jeho tři synové – všichni tři jsou již zapsáni v národní knize rekordů jako nejmladší sekáči sektů.

VINOHRAD JE ZÁKLAD

„Révu pěstuji na jihozápadně orientovaných vinicích s humózně sprašovitým typem půdy na vyhlášené viniční trati Punty v katastru Velké Němčice. Tato jedinečná trať leží na devětačtyřicáté severní rovnoběžce stejně jako oblasti Champagne a Alsasko. Věřím, že právě proto se zde tolik daří burgundským odrůdám typickým pro výrobu pravého šampaňského, tedy odrůdám Chardonnay a Rulandské modré. I u nás se totiž rodí hrozny ideální pro výrobu špičkových šumivých vín s ovocnou chutí a delikátní kyselinou. Kromě toho zde dozrávají i velmi kvalitní hrozny na výrobu tichých vín, z nichž nemůžeme opomenout aromaticky bohatý Sauvignon, jahodově marmeládové Rulandské

modré, minerální Ryzlink vlašský či Ryzlink rýnský a kořenitý Tramín červený.“ Když Kamil Prokeš spustí o vínu, není k zastavení.

„Ztotožnil jsem se se životním krédem profesorů Mosera a Krause, že nevyzkoušené je nepoznané, což mě mimo jiné přivedlo k výrobě šumivých vín klasickou technologií kvašením v láhvi, sekání sektů neboli sabráži, výrobě oleje ze semínek révy nebo výrobě vína bez jakýchkoliv přísad či přídavků a s minimálním obsahem oxidu siřičitého,“ pokračuje. Důsledně se drží zásady zachování terroir, tedy místního původu, vyloučení chemických přípravků a minimalizace enologických zásahů. „Z mého sklepního hospodářství vycházejí vína, jež jsou dokonalým lokálním produktem. Bílá se vyrábějí především v keramických nádobách o objemu dvě stě až tisíc litrů a také v nerezových nádobách a dřevěných sudech. A právě dřevěné sudy jsou dominantní nádobou pro výrobu mých vín červených.“

Místní Kamila a jeho rodinu dobře znají, vědí, že vinař nevynechá žádnou příležitost zatančit si, i když si právě nestihne obléct kroj

Ve Velkých Němčicích žijí vínem téměř všichni, a to už od dětství

Kamil je mezinárodní šampión v sabráži (efektní umění odsekávání šumivého vína)

Momentálně Kamil ročně vyprodukuje zhruba pětadvacet tisíc lahví vína a produkci nechce do budoucna příliš zvyšovat. Je přesvědčen, že když se v ní překročí jistá hranice, není možné uhlídat kvalitu vína.

ZPĚT DO BUDOUCNOSTI

„V poslední době jsem inspirován více než pět tisíc let starou technologií výroby vín kvevri či quevri. To znamená, že se pokouším o výrobu vína bez jakýchkoliv přísad či přídavků a s minimálním obsahem oxidu siřičitého. Vyrábět víno, které je dokonalým produktem okolní přírody, je pro mě nejen otázkou existenční, ale, přiznávám se, i radostí. Přináší mi to pocit hrdosti a pýchy, protože jsem přesvědčen, že je to umění.“

Jeho kolegové z Mladých vinařů veřejně prohlašují, že jsou na Kamila jako svého předsedu hrdí. „A já jsem zase hrdým předsedou Mladých vinařů. Hrozny pěstujeme, víno tvoříme a sami rozhodujeme o jeho charakteru, staráme se o ně a propagujeme ho směrem k zákazníkům; ať už ve vlastních, nebo jiných menších moravských vinařstvích. A chceme dělat věci jinak. Spojujeme své síly a překračujeme hranice rivality a konkurence, protože věříme, že vzájemná podpora, sdílení know-how, trendů a inspirace vedou k vínům s přidanou hodnotou, jež je důležitější než samotný produkt. Chceme lépe prezentovat a podporovat mladé vinaře, kteří právě taková vína tvoří a chtějí tvořit. Hrdě se hlásíme k tradicím Moravy a chceme propagovat Českou republiku jako tradiční vinařský region, jenž umí nejen následovat, ale i udávat nové trendy v oboru. Víno pro nás nejsou čísla a byznys, ale zážitky a emoce.“

Za pár let bude Kamilu Prokešovi čtyřicet, bude i pak Mladý vinař? „Chtě nechtě budu muset Mladé vinaře opustit a uvolnit místo pro nově příchozí. To je koloběh života. Navzájem si pomůžeme, předáme své zkušenosti a uvolníme místo mladším...“

Pokud se ho zeptáte, jaká vína pije nejraději on sám, nezaváhá: „Chceme propagovat konzumaci kvalitních suchých vín a s odpovídajícím servisem, tedy s přípravou vína před podáváním, od správné teploty po sklenice. Zdůrazňuji: klademe důraz na konzumaci kvalitních suchých vín.“ Když by si měl ale vybrat jedno své víno, sáhl by po šumivém Dominique blanc de noirs, jež je vyrobeno klasickou technologií v láhvi, z modré odrůdy a zrálo na kalech čtyřiačtyřicet měsíců.

Kamil je stejně jako ostatní Mladí vinaři hrdý na moravská vína a na unikátní kulturu, která je provází

